

Landskap: Östergötland Upptecknat av: Jacob Ahrens
 Härad: Finspångs län Adress: Lund
 Socken: Vinga Berättat av: Hennik Ohlsson
 Uppteckningsår: 1938 Född år 1867 i Vinga

Innehåll:

"Kärrorna"	sid. 1
"Basa"	" 1
Lået	" 2
Vilgins	" 2
Den saltvatten gräset	" 3-4
Rommset	" 4-5
Stammens blod	" 6-7
"Nisse i Svågern" och kaplan	" 8

5570

ACC. N:R.

Landskap: Östergötland Upptecknat av: Wim Almqvist
 Härad: Finspingalens Adress: Lund
 Socken: Värpa Berättat av: Pppm. Henrik Ohlsson
 Uppteckningsår: 1938 Född år 1867 i Värpa

1.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Kärrvpa"

lag på bottnen av hökärren
 för att samla upp spillväd på.

"Basa"

kallas i Ög. när man värmer gren-
 grenar i eld, så att de bli mjuka
 vid för till gädes gudar.

Räet

har ingen gætt. Det kan
 man på god och ont, mest god.
 Tills i mynnehet i la' giss. Men
 skall man ridd om räet. Det
 kunde t. ex. varda minan unger
 kom. Eller vika, om kreaturen
 ar sjukas.

Om man gick över "vildgiss" (vildgiss)
 i skogen så gick man vill. "Akta
 Er, så Vi varte giss över vildgiss,"
 så de t. ex. till barnen, när de
 gick ut i skogen för att plucka bär.

Den satta gröten. 5570

I många socken i Ög. fanns
en domare, som efter sin hem-
by gemenligen kallades "Olle i
Osjön." En gång var han borta
och arbetade på en gård, där
det var tillräckligt rankades gröt till
kvällsmat. En kväll, när ung-
var som vanligt kokat gröt
till kvällen, och saltat den, tän-
ande han för sig ögonblick
här. Just då ^{kom} gemenligen och gick
i genoms. Men han tvände sig
i gröt och saltade. Efter hem-
me kom en pigga och upprepa-
de samma manöver. Sin sin
arbetstid hade Olle och så, utan
att säga något. Sin sin kvällen

Skriv endast på denna sida!

3.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

hur gjöts i en god vänn salt
i grötens. Han tyckte inte
om slät gröt; och den kvällen
gick han följaktligen annans
mat till kvällsvardens.

Rovmoset.

En annan gång arbetade
Olle hos "Rökens" en bonde i
Rostads by. (Västra s: v). En dag
kom "Rökens mor" upp till Olle
på kammaren på vinden, där
han satt och arbetade, med en
stort på fullt med rovmoss.

När hon kom upp igen efter
en stund var påtet tomt. "Jag
har jag tycker om rovmoss," sa

5570

"Rökens-mors." "Sed in det bästa
jag vet," munde Olle. "Så ska I
få det i minn med," sa gumm-
man. Och sen gick Olle rorrens
bela rökare ända till söndagen.
På lördagskvällen gick smultronbid
Olle hem. Och när Rökens ni
gick upp på vinden på en den
guldskåpan, som stannat under
rökare, så var den full med
rorrens ända upp till dörren.

5.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

Östergötland
Fingervärdar till
1928 Västra
1928

5570

Karin Blomman

Ms. H. O. 11

1867

"Varstörren"

i Risinge kunde stämnas blod.

När gång var de några ungdomar,
bekanta till H. O. i en skog
sjön. De hade varit med sig för de
skulle hitta ut gjökanten. Det
var sig emellertid inte bättre än
ad var av dem blev sig mycket
ill i buren, och höll sig på förlida.
När av vilshapet kom då ad tänka
sig, ad "Varstörren" inte borde
länge dröpa, än ad det var hopp
om någon skyddade sig, ad de
skulle kunna nå hemmet med
ad bud. De rodde snabbt i landet,
och var av dem blev sig spandg-
ande vänt till "Varstörren."

Skriv endast på denna sida!

6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

5570

Och vid det tidpunktet, som de
beräknade, att budet skulle ha
mit fram och framförd mit an-
de, stannade blodflödet på den
stället. Det blev "vitt" i öret.

7.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

2.

Östergötland
Tingslagstämman i Lilla
Vänge den 7. 1938
Nisse i Lillgärn.

Mynd. av Karin Eriksson
5570 Ber. av Henrik Ahlström
Född 1867 i Vänge

I Vänge s:or i lq. fanns en
bonne, som kallades "Nisse i Lillgärn."
En gång kom han till kaplan (pro-
stern) för att döpa en barn. Nisse
blev förmodligt från ören golvet, men
prostern, som tyckte, att han hade
en onödiga stövel på sig, tillhöll
honnen att hålla sig på gringmattan.
"Mådan, det är prosterns, men gol-
vet, det är värt," svarade Nisse.

8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.